

464

உலக நாடுகள் வரிசை 9



மொரிசியஸ்

‘சோமலெ’



46

உலக நாடுகள் வரிசை—9:

# மெரிசியஸ்

‘சோமலெ’

**பாரிநீசையம்**  
59. பீராட்வே-சென்னை 1.

முதற் பதிப்பு : அக்டோபர், 1960

உரிமை ஆசிரியர்க்கே.

விலை 50 காசு

Library Classification

Dewey Decimal No. 916-982

மொரிசியஸ், இந்தியப் பெருங்கடலிலுள்ள ஒரு சிறு தீவு. இங்கு பல இனத்தவர் பகைமையின்றி வாழுகின்றனர். படிக்காமலேயே மேல் வகுப்புக்குச் செல்லலாம்.

இத்தீவைக் கண்டுபிடித்துப் பெயரிட்டவர்கள் டச்சுக்காரர்கள் ; ஆளுவோர் பிரிட்டிஷார்; வாழுவோரில் பெரும்பான்மையோர் இந்தியர்; அவர்களை வாழவைப்பது சர்க்கரை. பிரெஞ்சு மொழியும் பிரெஞ்சுப் பண்பாடும் வேருன்றியுள்ளன. இந்தத் தீவை உலகுக்குத் தெரியவைத்தவை அஞ்சல் தலையும் 'டோடோ' என்ற உயிரினமும் ; ஆனால், இங்கு இன்றையப் பிரச்சனைகள்—மக்கள் நெருக்கமும் புயல் காற்றும்.

## 1. இந்தியப் பெருங்கடல்

மொரிசியஸ் சின்னஞ்சிறு தீவு; இந்தியப் பெருங் கடலின்கண் உள்ள ஒரு முத்து.

இந்தியப் பெருங்கடல் அட்லாண்டிக், பசிபிக் ஆகிய இரு பெருங் கடல்களுக்கு நடுவே அமைந்து கிழக்கே ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து மேற்கே ஆஸ்திரேலியாவரை பரவிக் கிடக்கிறது. இந்தியாவுக்கு நேர் தெற்கே இந்தப் பெருங் கடல் இருக்கிறது.

உலக நாகரிகம் தோன்றிய நாடுகளைச் சூழ்ந்திருக்கிறது இந்தியப் பெருங்கடல். ஆகையால் உலகிலேயே இந்தப் பெருங்கடலில்தான் கப்பல் போக்குவரத்து முதலில் நடைபெற்றது. இதன் வழியேதான் 19-ஆம் நூற்றாண்டுவரை ஐரோப்பாவுக்கும் ஆசிய நாடுகளுக்கு மிடையே கப்பல்கள் போய்வந்தன. சூயஸ் கால்வாய் 1869-இல் வெட்டப்பட்ட பிறகுதான், கப்பல்கள் மத்திய தரைக் கடல் எனப்படும் நில நடுக்கடல் வழியே வரத் தொடங்கின. தென் ஆப்பிரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா, இந்தியா இவற்றுக்கிடையே செல்லும் கப்பல்கள் மட்டுமே இந்தியப் பெருங்கடலைப் பயன்படுத்துகின்றன.

சூயஸ் கால்வாய் அமைப்பால் இந்தியப் பெருங்கடலின் முக்கியத்துவம் குறைந்தது; வல்லரசுகள் இக்கடலினை மறந்தன. 1939-இல் இரண்டாம் உலகப்போர் தொடங்கிய போது, இந்தியப் பெருங்கடலில் கப்பல்தளங்களை அமைக்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது; அதனால் சிறுசிறு தீவுகள் உலக மக்களின் உன்னிப்பான கவனத்துக்கு வந்தன. கப்பல் போக்குவரத்துத் தடைப்பட்டதால், ஆங்காங்கே யுள்ள தீவுகளில் வைக்கப்பட்டிருந்த படையினருக்கு உணவுப் பொருள்களும் போர்க் கருவிகளும் கிடைக்க, அந்தந்த இடங்களிலேயே தொழில்களைத் தொடங்க வேண்டிய நிலைமை உண்டாயிற்று.

இந்த நிகழ்ச்சிகள் யாவும் இந்தியப் பெருங்கடலின் வரலாற்றின் இறுதிக் கட்டம் என்றுதான் இயம்ப வேண்டும். ஏனெனின், வரலாறு வரையப்படு முன்னரே—மனித இனம் தோன்றிய காலத்தே—வளம் கொழித்தது இப் பெருங்கடல்.

இதன்கண் செல்வத்தில் திளைத்த ஆயிரம் ஆயிரம் தீவுகள் இலங்கின. இத்தீவுகளில் தென்னாடு என்னும் தமிழ்நாட்டோடு ஒட்டிய பகுதியொன்று 1500 மைல் பரப்புக்கு இருந்தது என்று ஆராய்ச்சியாளரும் தொல் பொருள் அறிஞரும் அறுதியிட்டுக் கூறியுள்ளனர். தமிழ் நாட்டின் தொடர்ச்சியான ஒரு மாபெருங்கண்டம் இங்கு இருந்தது. பல நிலப் பகுதிகள் ஆசியாக் கண்டத்துடன் ஒட்டிக் கிடந்து, பின்னர் பிளவுபட்டுச் சிதறிப் போயின என்று மண்ணியல் அறிஞர் முடிந்த முடிபாக அறிவித்துள்ளனர். இந்த நிலப்பகுதியையே சூமரிக் கண்டம் என்றும் இலெமூரியா என்றும் அறிஞர் குறிப்பிடுகின்றனர். உயிரினங்கள் முதலில் தோன்றியது இங்கேதான்; மனித இனம் இங்கேயே முதலில் வாழ்ந்து பிறகு உலகெங்கும் பரவியது.

ஆப்பிரிக்காவின் கிழக்குக் கரைப் பகுதியை அவன புரம் என்றும், மொரிசியசையும் மல்கசே எனப்படும் மடகாஸ்கரையும் மிலேச்ச நாடு என்றும் பழந்தமிழர் குறிப்பிட்டுவந்தனர் பழந்தமிழரான திராவிட இனத்தவர் இப் பெருங்கடலின் பகுதியிலெல்லாம் சென்று கலம் செலுத்தி, நாகரிகம் பரப்பி, வாணிபம் செய்து, நன்முத்து எடுத்து வந்தனர்.

தமிழகமாகிய இப்பகுதி அனைத்தும் கடல்கோளால் அழிந்து மறைந்து இன்று வரலாற்றுக் கனவாய் மட்டுமே இருந்துவருகிறது. பிற பெருங்கடல்களில் பனிக்கட்டி உண்டு; இந்தியப் பெருங்கடலில் பனிக்கட்டி இல்லை; வடக்கே இந்தியாவும் அதன் ஒரு புறம் வங்காளக்குடாக் கடலும் மற்றொருபுறம் அரபிக்கடலும் அமைந்து இந்தியப் பெருங் கடலின் ஆற்றல் அடக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறிருந்தும், இப்போதும் கூட, சில சமயம் சேர்த்தாற் போல ஐந்து நாட்களுக்குப் பெரும் புயல்காற்று அடிப் பதும் அந்த நாட்களில் மட்டும் 40 அங்குலம் மழை பெய்வதும், அக்காலத்தில் மலையாளத்துப் படகுகள் மொரிசியஸ் கரையில் சேர்வதும் இந்தியப் பெருங்கடலின் திருவிளையாடல்களாக உள்ளன.

உலகின் சிறந்த ஆறுகள் பலவற்றின் நீரும் இந்தியப் பெருங் கடலிலேயே போய் விழுகிறது. துருக்கியில் தொடங்கி 1,100 மைல் ஓடும் டைக்ரீஸ்; தென்மேற்கு ஆசியாவில் 1,700 மைலுக்குச் செல்லும் ஈப்ரடிஸ்; கடலில் செல்லும் கலங்களையும் தன் வழியில் செலுத்தும் பர்மாவின் ஐராவதி; இமயத்தில் தோன்றி, வட இந்தியாவை வாழவைத்துக் கங்கைச் சமவெளியை உருவாக்கி அரித்துவாரம் அலகாபாத் காசி என்னும் வரணை பாடலிபுத்திரம் என்னும் பாட்டு ஆகிய பல நகரங்களை உண்டாக்கியுள்ள கங்கை; ஆந்திரத்தை இந்தி

யாவின் நெற்களஞ்சியமாக்கியுள்ள கோதாவரி, கிருஷ்ணா; 'வான் பொய்ப்பினும் தான் பொய்யாது' சோழவள நாட்டைச் சோறுடைத்தாக்கும் பொன்னியாரும் காவிரி-இவை யாவும் கலக்கும் இடம் இந்தியப் பெருங்கடல்.

இவ்வளவு நீராற்றலும் பெற்ற இப்பெருங்கடலின் பரப்பும் பெரிது; அதன் அளவு ஒரு கோடி 93 லட்சத்து 47 ஆயிரம் சதுர மைல் என்று கணக்கிட்டுள்ளனர்; அதாவது இந்தியா, பாகிஸ்தான், பர்மா, இலங்கை இவற்றின் பரப்பு.

இத்துணைப் பரப்புள்ள கடலின் திடீர் எழுச்சியால் பல மலை அடுக்கங்களாக விளங்கிய குமரிக்கோடும், பஹுளியாறும் குமரியாறும் ஓடிய பரப்பும் மறைந்து, அவற்றைக் கடல் விழுங்கியதில் வியப்பில்லை. கடல் கொண்ட இப்பகுதியிலேயே தலைச்சங்கம் தோன்றிய கபாடபுரமும், இரண்டாம் சங்கம் தோன்றிய மதுரையும், வரலாற்றுப் புகழ்த் துறைமுகங்களான தொண்டியும் முசிறியும் இருந்தன என்பர்.

பெருமை வாய்ந்த நிலப்பகுதி அழிந்தது கண்டு, பழந் தமிழ்ச் சான்றோரெல்லாம் மனம் புழுங்கினர். அழிந்த நிலப்பகுதி போக, எஞ்சிய தமிழகமேனும் இனிது வாழ வேண்டுமென்று ஏங்கினர். அந்த ஏக்கத்தின் எதிரொலியை இருபதாம் நூற்றாண்டுக் கவிஞரான சுப்பிரமணிய பாரதியார் பாட்டிலும் காணுகிறோம். 'தெற்கில் வாழும் குமரிமுனை' என்ற அவர் வாக்கிலே இன்றைய குமரிமுனையேனும் குறைவின்றி வாழவேண்டுமென்ற கொள்கை விளங்குகிறது.

இழந்த இலமூரியாவிவீருந்தும் நம் எண்ணக் கடல்களி லிருந்தும் விடுதலை பெற்று, இனி இன்றைய இந்தியப் பெருங்கடலுக்குச் செல்லுவோம். அந்தமான் நிக்கோபார்,

லட்சத் தீவுகள், இலங்கை, சிங்கப்பூர், இந்தோனேசியத் தீவுக் கூட்டங்கள், (மடகாஸ்கர் என்று 1959 வரை அழைக்கப்பட்ட) மல்கசே, ராட்ரிகல், ரியூனியன், ஒரு சதுரமைல் பரப்புள்ள ரவுண்டுத் தீவு இப்படி எண்ணற்ற தீவுகள் இப்பெருங்கடலில் உள்ளன. இவற்றில் ஒன்று தான் மொரிசியஸ். ஆயினும், இச்சிறு தீவு நம் நாட்டுடன் நெருங்கிய உறவும் தொன்மையான தொடர்பும் உடையது.

## 2. வரலாறு

மொரிசியசின் வரலாறு 400 ஆண்டுகளுக்கும் குறைந்த கால அளவுடையது. இதற்குள் இத்தீவு எண்ணற்ற மாறுதல்கள் அடைந்திருக்கிறது.

இத்தீவு 1598-இல் டச்சுக்காரரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. டச்சுக்காரர் ஆட்சியில் 1710 முதல் 5 ஆண்டுகள், பிரெஞ்சுக்காரர் ஆட்சியில் அடுத்த நூறு ஆண்டுகள், 1814 முதல் ஆங்கிலேயர் ஆட்சி, 1958 முதல் ஆங்கிலேய ருடைய செல்வாக்கு, மேலதிகாரம், கடற் படைத்தளம் இவற்றுக்குட்பட்ட ஓரளவு சுதந்திர ஆட்சி—இவ்வளவு மாறுதல்களை இத்தீவு அரசியல்துறையில் கண்டிருக்கிறது.

டச்சுக்காரர் காலத்தில் மக்கள் குடியேற்றமே இல்லாத தீவாக இருந்ததால் அடிமைகளை அழைத்து வந்து குடியேற்றம் செய்யப்பட்டது. இன்று பல்வேறு இனத்தவர் பகைமையின்றி வாழும் பகுதியாகவும் உலகின் மிகுதியான மக்கள் கூட்டம் உள்ள நாடாகவும் பிற தீவுகளுக்கு மக்களைக் குடியேற்ற வேண்டிய நாடாகவும் மொரிசியஸ் காட்சி தருகிறது.



அடர்ந்த காடுமட்டுமே நிறைந்திருந்தது மொரிசியஸ். 400 ஆண்டுகட்கு முன்னைய நிலை அவ்வாறிருந்தது. இப்போது காடு என்பது மருந்துக்குக்கூட கிடையாது. கண்ணுக்கெட்டிய தொலைவெல்லாம் கரும்புப் பயிர் காட்சி தருகிறது.

நிலப் பரப்பினின்றும் நெடுந்தொலைவுக்கப்பால், நடுக்கடலிலுள்ள இச்சிறு தீவில் 360 ஆண்டுகளுக்குமுன் அமைதி நிலவியது; இன்று ஆகாய விமானம் பறக்கிறது. அடுத்த 360 ஆண்டுகளில் இன்னும் எத்துணை மாறுதல்கள் ஏற்படுமோ?

சில நாடுகளில் மக்களைவிட உயிரினங்கள் முக்கியமாக உள்ளன. சில நாடுகளை நினைக்கும்போது, குறிப்பிட்ட சில உயிர்களின் நினைவே முதலில் தோன்றுகிறது. ஆஸ்திரேலியாவைப்பற்றி எண்ணும்போது கங்காருவின் படம் மனக் கண்ணுக்கு எதிரே நிற்கிறது. சயாம் என்றதும் பூனையின் நினைவு வருகிறது. உத்திரப் பிரதேசம் குமாயும் புலிகளுக்குப் பெயர்பெற்றது. அமெரிக்கத் திரைப் படங்களைப் பார்த்தவர்களுக்கு மைசூர் என்றால் யானைகளும் யானைப் பாகர்களும் தான். இலங்கையின் அடர்ந்த காடுகளுக்குள் சென்றவர்களுக்கு, உயிர் நீக்கும் நிலையில் ஒரு நோயாளி அலறுவது போன்ற குரலில் கத்தும் பேய்ப் பறவைகளை மறப்பது எளிதன்று. இத்தோனேசியாவின் சின்னம் கருடன்.

மொரிசியஸ் 17-ஆம் நூற்றாண்டில் மக்கள் குடியேற்றமின்றி இருந்தது. பறப்பதற்குப் போதாத சிறு இறகுகளுடைய ஒருவகைப் புறா மட்டும் அங்கு வாழ்ந்ததாம். இதன் பெயர் 'டோடோ'. இதுதான் மொரிசியசை உலகறிய வைத்தது. இன்று 'டோடோ'வைக் காட்சிப் பொருளாக மொரிசியசில் வைத்திருக்கிறார்கள்.

மொரிசியசை உலகம் அறியச் செய்த மற்றொன்று அஞ்சல் தலைகள். பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்குட்பட்ட பகுதிகளுள் முதல் தடவையாக அஞ்சல் தலைகள் வெளியிட்டது மொரிசியஸ்தான். 1847-இல் 400 தலைகள் (முத்திரைகள்) அச்சிடப் பெற்றன. அவை விற்பனையாகவில்லை. அரசாங்க மாளிகையில் நடைபெற்ற ஒரு விருந்துக்கு அழைப்பிதழில் ஒட்டி அனுப்பப்பட்ட அந்த முத்திரை ஒவ்வொன்றையும் இப்பொழுது ஈராயிரம் ரூபாய்க்கு வாங்குவதற்கு ஆட்கள் இருக்கிறார்கள்.

மொரிசியஸ் அஞ்சல் தலைகளைச் சேர்ப்பவர் பலருக்குக்கூட இந்தத் தீவு என்கே இருக்கிறது என்பது தெரியாது. 'மொரிசியஸ், பிரி. மேற்கு இத்தியத் தீவுகள்' 'மொரிசியஸ், தென் ஆப்பிரிக்கா' என்று முகவரி எழுதப் பெற்று இத்தீவுக்குக் கடிதங்கள் வருகின்றன.

### 3. பிரான்சும் மொரிசியசும்

பிற எந்த நாட்டையும்விடப் பிரான்சுடன் இந்தியாவுக்குத் தொடர்பு மிகுதி. இத்தீவின் பெயரே பிரெஞ்சுத் தீவு (Isle of France) என்று இருந்தது; இத்தீவின் தலைநகர் 'போர்ட் நெப்போலியன்' என்று பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது.

ஒரு நூறு ஆண்டு காலம்தான் மொரிசியஸ் பிரெஞ்சு ஆட்சியில் இருந்தது. எனினும், இந்த நூறு ஆண்டுகள் மொரிசியஸ் வரலாற்றில் சிறப்பானவை. இக்காலத்திலேயே மக்கள் குடியேற்றம் தொடங்கியது. தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. மாளிகைகள் கட்டப்பட்டன. தோட்டங்களும் பூங்காக்களும் அமைக்கப்பட்டன. கல்வி நிலையங்கள் நிறுவப்பட்டன. கத்தோலிக்கம் பரப்பப்பட்டது.

இன்றும் இத்தீவில் வழங்கும் நிறுத்தல், நீட்டல், முகத்தல் அளவைகள் பிரெஞ்சு அளவை முறைகளே, இங்கு அமலிலுள்ள சட்டங்கள் பிரெஞ்சுப் பேரரசுணை நெப்போலியன் வகுத்தவையே. குதிரைப் பந்தயம் நடக்கும்போது, இன்றும் 'பிரெஞ்சு தேசிய கீதம்' பாடிய பிறகுதான் 'எலிசபெத் அரசி வாழ்க வாழ்கவே' என்ற பாடலைப் பாடுகிறார்கள். பிரான்சுடன் உள்ள கலை உறவை வலியுறுத்தும் விழாக்கள் ஆண்டுதோறும் நிகழ்கின்றன.

இத்தீவு மக்கள் பெரும்பாலோர் பேசுவது ஒருவகைப் பிரெஞ்சு மொழி. படித்தவர்கள் பண்பட்ட தெளிந்த இலக்கியப் பிரெஞ்சு மொழியைப் பேசுகின்றனர். பிரெஞ்சு உரைநடை, நாடகம், நாவல், இசை ஆகிய வற்றையெல்லாம் மொரிசியர் வளர்த்துள்ளனர்.

மொரிசியஸ் தீவுக்கு முதலில் இந்தியரை அழைத்துச் சென்றவர்கள் பிரெஞ்சுக்காரர்களே. தங்கள் ஆட்சியில் சந்திரநாகூரும் புதுச்சேரியும் இருந்தமையால் இப்பகுதிகளிலுள்ள இந்தியரையே பிரெஞ்சுக்காரர் மொரிசியசுக்கு அனுப்பினர். இதனால் இன்றளவும் மொரிசியஸ் இந்தியரில் பலர் பிரெஞ்சு மொழியில் பயிற்சியுடையவராக உள்ளனர். தங்கள் பெயர்களையும் பிரெஞ்சுப் பாணியில் எழுதி வருகின்றனர். சான்று:

பெயர்	இந்தியாவில் எழுதும் முறை	மொரிசியசில் எழுதும் முறை
சிதம்பரம்	Chidambaram	SIDAMBARAM
நல்லதம்பி	Nallatambi	NALLETAMBY
மாணிக்கம்	Manickam	MANNICUM
ராஜரத்தினம்	Rajaratnam	RAJARUTHNUM

மொரிசியஸ் இந்தியர் பலர் இந்திய நாட்டைப்பற்றிப் பிரெஞ்சு இதழ்கள், பிரெஞ்சு மொழி நூல்கள் வாயிலாக அறிந்துகொள்கின்றனர். லூயி ஜேக்கோலிட் (1837-1890) என்ற பிரெஞ்சுக்காரர் தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்து, தமிழில் புலமை பெற்று, திருக்குறளைப் பிரெஞ்சு மொழியில் ஆக்கியுள்ளார். இந்தப் பிரெஞ்சு மொழி பெயர்ப்பின் வாயிலாக மட்டுமே திருக்குறளைப் பற்றி அறிந்துள்ள தமிழர்களும் பிற இந்தியர்களும் மொரிசியசில் உள்ளனர்.

பிரான்சுக்கும் மொரிசியசுக்கும் கப்பல் போக்கு வரத்து அடிக்கடி இருக்கிறது. இந்தியாவுக்கு வருபவர்கள் போர்ட் லூயி துறைமுகத்திலிருந்து (ஆப்பிரிக்காவி லுள்ள) மொம்பாசாவுக்குப் பிரெஞ்சுக் கப்பல்களில் வந்து அங்கிருந்து வேறு கப்பலில் பம்பாய்க்கு வருகிறார்கள். சிந்தியா கம்பெனியாரின் கப்பல்கள் மூன்று மாதத்துக் கொரு முறை பம்பாயிலிருந்து மொரிசியசுக்குச் செல்லுகின்றன.

ஆகாய விமானப் போக்குவரத்தும் பிரெஞ்சுக்கார ரிடமே இருக்கிறது. வாரம் இருமுறை மொரிசியசிலிருந்து பாரிசுக்கு விமானங்கள் செல்லுகின்றன. ஆஸ்திரேலியா வுக்கும் ஆப்ரிக்காவுக்கும், மொரிசியஸ் வழி, பிரிட்டிஷ்-ஆஸ்திரேலியக் கூட்டு விமானப் போக்குவரத்தும் தொடங்கியிருக்கிறது.

பிரெஞ்சுக்காரரைப்போல நாமும் மொரிசியசில் கலை விழாக்கள் நடத்தியும் சென்னையிலிருந்து கொழும்பு, மொரிசியஸ் வழியாகக் கிழக்கு ஆப்ரிக்காவுக்கு விமானப் போக்கு வரத்து ஏற்படுத்தியும் நமது கலை உறவுகளை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று தோன்றுகிறது.

## 4. இந்தியர்

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியிலுள்ள சிறுதீவுகளில் இந்தியர் முதலில் குடியேறியது மொரிசியசில் தான். மொரிசியசுக்குச் சென்றதால்தான் அங்கிருந்து நேட்டால் முதலிய தென் ஆப்பிரிக்கப் பகுதிகளுக்கு இந்தியர் செல்ல நேர்ந்தது. மொரிசியசின் சர்க்கரை ஆலைகளை இந்தியத் தொழிலாளர் சிறக்கும்படி செய்தனர்; அதனாலேயே பீஜித் தீவுகளிலுள்ள சர்க்கரை ஆலைகளில் வேலை பார்க்கவும், கரும்பு பயிரிடவும் இந்தியரைப் பிரிட்டிஷார் அழைத்துச் சென்றனர்.

இப்போது மொரிசியசில் வாழும் இந்தியரில் மிக வயதான ஒரு சிலர் மட்டுமே இந்தியாவில் பிறந்து, பொருளிட்ட மொரிசியசுக்குச் சென்றவர்கள். ஏனையோரெல்லாம் இவ்வாறு குடியேறியவர்களுக்குப் பிறந்தவர்களே. எனவே இன்றைய வாழ்நரில் 100-க்கு 80 பேர் மொரிசியசிலேயே பிறந்து வளர்ந்தவர்கள். (புதிதாக இந்தியரோ வேறு எந்த நாட்டினரோ இத்தீவில் குடியேற முடியாது) இவர்கள் ஓரிருவர் தவிர, ஏனையோர் இந்தியாவைப் பார்த்ததுமில்லை, இந்தியாவுடன் தங்களுக்கு உள்ள தொடர்பைப் பற்றி இவர்கள் அதிகமாக நினைப்பதும் இல்லை. தங்களை இந்தியரென்று கூறிக்கொள்வதுமில்லை; இந்தோ-மொரிசியர் என்று சொல்லிக்கொள்வதிலேயே பெருமைப்படுகின்றனர்.

மொரிசியசில் இந்தியர் குடியேறிய வரலாறு சுவையானது. 1810-இல் இத்தீவின் மக்கள் தொகை 80,000 ஆக இருந்தது. அப்போது 6,000 இந்தியர் மட்டுமே இங்கே வாழ்ந்து வந்தனர். 1824-இல் இந்தியத் தொழிலாளரைக் குடியேற்ற மொரிசியசிலுள்ள பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்தது. சென்னை, கல்கத்தா போன்ற துறைமுகங்களில் மொரிசியஸ் அரசாங்க அலுவலகங்கள் ஏற்படுத்தி கூலியாட்களைத் தேடிப் பிடித்து

அவர்களைச் சோதித்துப் பார்த்துக் கப்பலில் ஏற்றி அனுப்பியது. இவ்வாறு சென்ற கூலியாள் ஒவ்வொருவருக்கும் மாதம் ஒன்றுக்கு ஐந்து ரூபாய் சம்பளம் தீர்வியது. தொழிலாளரை இந்தியாவுக்குத் திருப்பியனுப்புவதற்கு ஏற்படக்கூடிய செலவுக்காக, முன்னெச்சரிக்கையாக மாதந்தோறும் ஆறு அணு பிடித்தம் செய்துகொண்டு, எஞ்சிய தொகை நான்கு ரூபாய் பத்து அணு (ரூ. 4 ந.பை. 62)மட்டும் மாதந்தோறும் கொடுக்கப்பட்டது. இந்த ரூபாயிலும் மிச்சம் பிடித்து வீட்டிற்குச் சிறிது பணம் அனுப்பி வந்தனர் என்றால் அது தமிழனின் தனித் திறமைக்குச் சான்று பகருகிறது. தாம் சென்ற நாடுகளிலெல்லாம் காடு வெட்டி வளம் பெருக்கி வயிற்றைக் கட்டி உயிருக்கு ஊசலாடிய தமிழனின் சோக நாடகம் பிற நாடுகளைப்போல மொரிசியசிலும் நடக்கப்பெற்றது. 1867-இல் மொரிசியசில் இந்தியர் தொகை மூன்றரை லட்சமாகப் பெருகிவிட்டது. இதற்குப் பின்னர் ஆலைத் தொழிலில் மந்த நிலை ஏற்பட்டது. பலர் தாயகத்திற்குத் திருப்பியனுப்பப்பட்டனர். சிலர் தென் ஆப்பிரிக்காவிக்கு ஓடினர். பல்லாயிரவர் மலேரியா, காலரா, போன்ற பல தொத்து நோய்களால் இறந்தனர். பலவாறாக இந்தியர் தொகை ஒரு நூறாயிரம் குறைந்து, 1911-இல் இரண்டரை லட்சம் ஆயிற்று. பின்னர் மீண்டும் படிப்படியாக—இயற்கையான மக்கள் பெருக்கத்தால்—உயர்ந்து இப்போது நான்கு லட்சமாக இருக்கிறது.

1901-இல் மொரிசியசுக்கு மோகனதாஸ் கரம்சந்த் காந்தி (பிற்காலத்தில்தான் மகாத்மா காந்தி என்ற பெயர் அவருக்கு ஏற்பட்டது) வந்திருந்தார். அதுமுதல் அங்குள்ள இந்தியர்க்கு அரசியல் உணர்வு ஏற்பட்டது. பல ஆண்டுகளுக்குமுன் நிலைமை எப்படி இருந்தபோதிலும் இன்று மொரிசியசில் இந்தியர்க்கு அரசியல் உரிமைகள்

பெறுவதிலோ பிற வகைகளில் அவர்கள் முன்னேற்றம் அடைவதற்கோ எவ்விதமான தடையும் இல்லை. தங்களுடைய சொந்த நலன்களுக்காகப் பிரிட்டிஷார் சில அநிகாரங்களைத் தங்கள் கையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்ற குறையை மட்டும் வேண்டுமானால் சொல்லலாம். முதலமைச்சர், நகர சபைத் தலைவர், தலைமை நீதிபதி ஆகிய பதவிகளை இந்தியர் வகித்திருக்கின்றனர்.

வேலை தேடிச் சென்று குடியேறியுள்ள இந்தியர்களிடையே பொது உணர்ச்சியை இராமகிருஷ்ண சங்கம் பரப்பி வருகிறது. 1939-இல் போர்ட் லூயி நகரில் இச்சங்கத்தின் கிளை ஏற்படுத்தப்பட்டது. வக்கோவாஸ் என்ற ஊரில், தாய் தந்தை இல்லாத இந்துக் குழந்தைகளுக்காக ஒரு நிறுவனமும் ஹிந்தி மொழி புகட்டும் பள்ளிக்கூடமும், நூல் நிலையமும் அமைத்திருக்கின்றனர். ஆசிரமம் நடத்துகின்றனர். அங்கே 34 ஏக்கர் பரப்பில் தேயிலை பயிரிட்டு வருகின்றனர்.

இனி இந்தியர்களுடைய அன்றாட வாழ்க்கை நிலையைக் கவனிப்போம். ரொட்டிதான் இவர்களுடைய சிற்றுண்டி. பகல், இரவு உணவுகளில் அரிசியோடு சமைத்த காய்கறிகளையும் உண்ணும் பழக்கத்தைப் பிற சமூகத்தாரிடமும் பரப்பியிருக்கின்றனர்.

நகரங்களிலுள்ள ஆண்கள் ஐரோப்பியரைப்போலவும், கிராமங்களிலுள்ளவர்கள் வட இந்தியரைப்போலவும் உடை உடுக்கின்றனர். இந்தியப் பெண்கள் திருமணமான பிறகு சேலையையும் அதுவரை ஐரோப்பியப் பெண்களைப்போன்ற உடையும் உடுத்துகின்றனர்.

போர்ட் லூயி நகரில் கிரியோல் மொழியையும், பிற இடங்களில் எல்லாம் ஹிந்தி மொழியையும் இந்தியர்கள் பேசுகிறார்கள்.

பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கும்போது, இந்தியர் ஒருசிலர் மிகப் பெருஞ்செல்வராக இருக்கின்றனர்; சர்க்கரை ஆலை நடத்துகிறார்கள். சொந்தமாகப் பழத்தோட்டம் வைத்திருப்பவர்களும் உண்டு. தலைநகரான போர்ட் லூயிஸில் நகர எல்லைக்குள் ஏராளமான சொத்துக்கள் இந்திய முஸ்லிம்களைச் சேர்ந்தவையே.

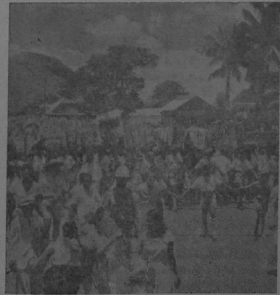
செல்வரல்லாத இந்தியரே மிகுதி. அவர்கள் விவசாயம், வியாபாரம், தொழில், அரசாங்க வேலை ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர். இத்தீவில் சாகுபடியாகும் நிலத்தில் 100-க்கு 45 பங்கு இந்தியரிடம் இருக்கிறது. பால்பண்ணை, காய்கறி—பழ வியாபாரம், வண்ணார், சக்கிலியர், பஸ் போக்குவரத்தை நடத்துதல் ஆகியவை இந்தியரின் தனியுடைமையாக இருந்துவருகின்றன.

மொரிசியஸ் அரசாங்கத்தில் மொத்தம், 15,000 பேர் வேலை பார்க்கிறார்கள். இவர்களில் பெரும்பாலோர் இந்தியர்தான். மிகப் பெரிய பதவிகளில் வெள்ளைக்காரர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கப் பணியில் வேலை மிகக் குறைவு. வேலை நேரம் காலை 9 முதல் பகல் 3-30 மணி வரை. ஐந்து ஆண்டுகள் சேர்ந்தாற்போல் அரசாங்கத்தில் வேலை பார்த்தால் வெளிநாடுகளில் சிலமாதம் சுற்றுப்பயணம் செய்ய அரசாங்கத்தார் செலவுக்குப் பணம் கொடுக்கிறார்கள். மொரிசியஸ் சிறிய தீவு. அதனால் வெளியுலகைப் பார்க்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் அங்குள்ளவர்களுக்கு உண்டு. அருகேயுள்ள நாடு தென் ஆப்பிரிக்கா ஒன்றுதான். ஒரு சிறிதேனும் இந்திய இரத்தமுள்ளவர்கள் அங்கே செல்ல முடியாது. ஆகையால் நெடுந்தொலைவிலுள்ள நாடுகளுக்கு—முக்கியமாக இங்கிலாந்துக்கும் பிற ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் செல்லும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொள்ள ஐந்து ஆண்டுகளாவது அரசாங்க ஊழியம் செய்வது மொரிசியர் வழக்கம்.





பேரூர் ஆழி நகரில் ஈரசாங்க  
மாளிகைக்குள் அறைமுகத்  
தூக்குச் செலுத்த சாலை



மொரிசியஸ் வாழ் தமிழர் 'காவடி'  
எடுத்து முருகனை வழிபடுகின்றனர்.



மொரிசியஸ் நிலிலுள்ள மலைகள் (இப்படத்திலுள்ளதைப்போல)  
இடையிடையே ஆகாயத்தை நேரக்கிய சிசுரங்கள் உள்ளவை

## தமிழர்

மொரிசியசில் வாழும் இந்தோ-மொரிசியரில் தமிழர் தொகை தெளிவாகத் தெரியவில்லை. இதை கணக்கெடுக்கவும் இயலாது. 'யாதும் ஊரே; யாவரும் கேளிர்' என்ற கொள்கையினராய் இங்கே சென்ற தமிழர் பலர் பிற மொழியாளருடனும் பிற இனத்தவருடனும் பழகிக் கலந்து வருகின்றனர். பல குடும்பங்களில் தாயாருக்கு மட்டுமே தமிழ் மொழி தெரியும்; குழந்தைகள் எல்லோரும் பிரெஞ்சு மொழிப் புலவராக உருவாகி வருகின்றனர்.

1864-இல் முதல் தடவையாகத் தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடம் ஏற்பட்டது. ஒருசில இடங்களில் மட்டும் தமிழ் கற்பிக்கும் தொடக்கப் பள்ளிகள் உள்ளன.

இப்பொழுது தமிழ் மொழிக்குச் சிறந்த எதிர்காலம் இங்கு இருப்பதாக உறுதியாகச் சொல்லுவதற்கில்லை. பாரதியாருடைய விழாவைக் கொண்டாடும்போது ஆங்கிலத்தில்தான் இவர்கள் பேசுகிறார்கள். தமிழர் மன்றத்திற்கு 'தமிழ் லீக் கிளப்' என்று பெயர்; இந்த நிறுவனத்தின் நாடக விழாக்களில் கவியரசர் தாகூர் எழுதிய ஆங்கில நாடகங்களை நடிக்கின்றனர். மொரிசியஸ் வாளுலியில் நாள்தோறும் மாலை 5 முதல் 6-30 மணி வரை இந்திய நிகழ்ச்சிகள் ஒலிபரப்பப்படுகின்றன. வாரந்தோறும் ஒரு நாளில் ஒரு மணி நேரத்திற்குத் தமிழ் நிகழ்ச்சி உண்டு.

தச்சு வேலை, தையல் வேலைகளிலும், கரும்பு பயிரிடுவதிலும் தமிழர் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர்.

போர்ட் லூயி சென்ட்ரல் மார்க்கெட்டில் தமிழர் பல கடைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். மகாத்மா காந்தியடிகள் இங்கு வந்தபோது இந்தத் தமிழ் வணிகர்கள் தான் அவரை

வரவேற்றனர். காந்தியடிகள் தம் வாழ்வில் சந்தித்த முதல் தமிழர்கள் இவர்களே.

பெரும்பான்மையான மக்கள் ஹிந்துக்களே. முதல் சிவன் கோவில் 1856-இல் சங்கரன் என்ற தமிழரால் கிளிமன்சோ என்னுமிடத்திலும் இதையடுத்து, சின்னத் தம்பி என்பாரால் டெரே ரௌகோ என்னுமிடத்தில் மற்றொரு கோவிலும் கட்டப்பட்டன.

குடியேற்றம் நடைபெற்றபோது, ஒவ்வொரு தோட்டத்திலும் 'பக்தி சங்கங்கள்' அமைக்கப்பட்டன; நாள்தோறும் பக்திப் பனுவல்கள் படிக்கப்பட்டன; சாதி முறைகளைப் பின்பற்றுவதின்றும் சிறிதும் விலகக் கூடாது என்ற கட்டுப்பாடு இருந்தது. 1910 அளவில் ஆரிய சமাজம் என்ற சீர்திருத்த இயக்கம் மொரிசியலும் பரவியது. இதன் பின்னரே சாதி உணர்ச்சியும் சாதிக் கட்டுப்பாடும் குறைந்தன; பெண்கள் கல்வி கற்றுச்சம உரிமை பெறலாயினர்.

இந்தியாவிலிருந்து சென்ற மக்களே மொரிசியசில் மிகுதியாக இருப்பதால் இத்தீவும் இந்தியாவைப்போலத் தேரும் திருவிழாவும் சிறைந்ததாக இருக்கிறது.

இங்கு நிகழும் திருவிழாக்களில் காவுடி எடுத்தலும் சிவராத்திரியும் முக்கியமானவை. 'கிராண்டு பாசின்' (பாரித்தலைவு என்று இந்தியர் இதைக் கூறுகின்றனர்) என்னும் ஏரிக்குச் சென்று சிவராத்திரி இரவில் தங்கி அங்கிருந்து 'கங்கை' நீரை, அறுபது மைல் நடந்து, கொண்டு வருகிறார்கள்.

முஸ்லிம்கள் நடத்தும் 'கூன் விழா'வில் வாள்போரும் நடனமும் சிறப்பாக அமைந்து எல்லோர் உள்ளங்களையும் ஈர்க்கின்றன.

ஏனையோர் அனைவரும் கத்தோலிக்கர் என்று சொல்லி விடலாம்; 1722-லேயே இயேசு சங்கத்தைச் சேர்ந்த பாபிரிகள் இங்கு வந்து மதப் பிரசாரம் செய்தனர்; இதன் விளைவாக இத்தீவில் மூன்றிலொரு பங்கு மக்கள் கத்தோலிக்கராக உள்ளனர்.

### ஆப்பிரிக்கர்

மொரிசியஸ் தீவில் வாழும் மற்றோர் இனம் ஆப்பிரிக்கர். இவர்கள் நீக்ரோக்கள்; மல்கசே தீவினர் என இருவகையினர். மொரிசியசைக் கண்டுபிடித்தபோது டச்சுக்காரர்கள் இவர்களை இங்கே கொண்டு வந்தனர். அடிமைகளாக வந்து சேர்ந்து, கரும்பு பயிரிட்டும் காடுகளில் கருங்காவி மரங்களை வெட்டியும், வெள்ளைக்காரர் அவ்வப்போது சொன்ன வேலைகளை அடக்கமாகவும் அச்சத்துடனும் சம்பளமின்றியும் செய்துவந்தனர். இந்த இனத்தவர் இப்போது உரிமையுள்ளவர்களாக இருக்கின்றனர்; இவர்கள் தங்களை ஆப்பிரிக்கராக நினைக்கவில்லை. ஆப்பிரிக்க நாட்டுடன் உறவு ஒன்றுமின்றி, இவர்கள் யாவரும் மொரிசியராகிவிட்டனர். எல்லாச் சாதியாரோடும் சேர்ந்து இரண்டறக் கலந்துவிட்டனர். இதனால் இவர்களில் சுத்தக் கறுப்பு, சற்று கறுப்பு, மஞ்சள் கலந்த கறுப்பு, வெள்ளை கலந்த கறுப்பு எனப் பல வண்ணங்கள் உண்டு. ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் நிறம், தங்கள் உறவினரின் சமூக நிலை இவற்றுக்கேற்ற வேலைகளைச் செய்து வருகின்றனர். 'அந்தஸ்து' குறைவாக உள்ளவர்கள் இந்தியர் வீடுகளில் குற்றவேல் புரிகின்றனர்.

### சீனர்

தொகையில் சுருக்கமாக இருந்தாலும், திறமையும் கட்டுப்பாடும் மிக்கவராக மொரிசியஸ் சீனர் இருந்து

வருகின்றனர், உடையில் ஐரோப்பியரைப் பின்பற்றி னாலும், உணவு, பழக்கவழக்கங்கள், மொழி ஆகியவற்றில் தங்கள்முன்னோர் வழி நடந்துவருகின்றனர். இத்தீவில் மிகவும் முன்னேற்றமும் வளர்ச்சியும் அடைந்துள்ள சமூகம் இவர்களே. இவர்கள் அனைவரும் வியாபாரிகளே. சீன வணிகரின் சங்கம் வலுவுடையது; செல்வாக்கு நிறைந்தது. சீனமொழியில் இங்கிருந்து பல இதழ்கள் வெளிவருகின்றன.

## 5. பொருளாதார நிலை

### சர்க்கரை ஆலைகள்

மொரிசியஸ் சர்க்கரை ஆலைகள் நிரம்பிய தீவு. இது ஒன்றே இங்குள்ள முக்கியமான தொழில். இதன் வாழ்வு மொரிசியசின் வாழ்வு. இத்தொழிலின் தாழ்வு மொரிசியசின் தாழ்வு. இத்தொழிலில்தான் இத்தீவில் முக்கால் பங்கு மக்கள் வேலை பார்க்கிறார்கள். சர்க்கரை ஆலை ஒன்றையே நம்பியிருப்பது இத் தீவின் பொருளாதாரத்திலுள்ள முக்கியமான குறைபாடு.

இத்தீவைக் கண்டுபிடித்த டச்சுக்காரர்தான் இங்கே கரும்பைப் பயிரிட்டனர். அவர்களுக்குப்பின் இங்கு வந்த பிரெஞ்சுக்காரர் இத்தொழிலை மேலும் பெருக்கிப் பல ஆலைகளையும் அமைத்தனர். இன்றளவும் இங்குள்ள ஆலைகள் பிரெஞ்சு நாட்டினருக்கே உரிமையாக உள்ளன. இவற்றை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பது இப்போது மொரிசியசில் பதவியிலிருக்கும் தொழிற்கட்சியின் கொள்கை.

மொரிசியசில் திடீரென்று புயல்காற்று அடிக்கும். புயலால் பாதிக்கப்பட்டாலும் மீண்டும் செழிக்கும் தன்மை

பிற பயிர்களைவிடக் கரும்புக்கு இருப்பதால், கரும்புச் சாகுபடியே இங்கு பெருகிவருகிறது. 1858-இல் 259 ஆலைகள் இருந்தன; கரும்பு பயிரிடும் இடத்திற்கு அருகேயே சிறுசிறு ஆலைகள் இயங்கின; ஒற்றை மாட்டு வண்டியில் வயலிலிருந்து கரும்பை ஆலைக்கு அனுப்பி வந்தனர். இப்போது கரும்பை ஆலைகளுக்குக் கொண்டுவர, ஆலையினர் சொந்தமாக இரயில் பாதை போட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர். எனவே, கரும்பு பயிரிடும் இடத்தில் ஆலைகளை வைத்திருக்கத் தேவையில்லை. ஆலைகள் முன்னைவிடப் பல மடங்கு பெரிதாக உள்ளன. புதிய இயந்திரங்கள் பொருத்தப்பட்டுள்ளன. இவை யாவும் மின்சாரத்தால் இயங்குகின்றன. இவற்றின் பயனாக இப்போது 23 ஆலைகள் மட்டுமே உள்ளன. ஆலைகளின் எண்ணிக்கை 11 பங்கிலிருந்து ஒரு பங்கு ஆகிவிட்டாலும், உற்பத்தி 1858-இல் இருந்ததைப் போல நான்கு பங்கு, அதாவது 75,000 டன் ஆகிவிட்டது.

சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு வேண்டும் கரும்பைப் பயிரிட ஆப்பிரிக்க அடிமைகள் பயன்பட்டனர். ஆனால் அவர்களை விடத் திறமையாகவும் சுறுசுறுப்பாகவும் இந்தியர் கரும்பு பயிரிடுவர் என்று அறிந்து பிரிட்டிஷார் இந்தியரை மொரிசியசுக்கு அழைத்துச் சென்றனர். இன்று இந்தியர் பெரும்பான்மையான இனமாக வாழும் நிலை ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் சர்க்கரைதான்.

### பிற தொழில்கள்

ஒரு பொருளையே நம்பியிருக்கலாகாது என்ற கருத்தால் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் தொடங்கப் பட்டுள்ளன; பெரிய அளவில் புகையிலை பயிரிடப்படுகிறது; தேயிலைத் தோட்டங்களும் போடப்பட்டுள்ளன.

மொரிசியசில் தேயிலையின் தரமும் விலையும் இலங்கை, இந்தியத் தேயிலைகளுக்கு அடுத்தபடியாக உள்ளன.

சிமெண்டுத் தொழிற்சாலை நிறுவும் திட்டமும் இருந்து வருகிறது.

### வளர்ச்சித் திட்டங்கள்

மக்கள் தொகை பெருகி வருவதால், பொருளாதார வளர்ச்சி திட்டமிட்டு நடைபெற வேண்டிய நிலை சிறு தீவாகிய மொரிசியசிலும் ஏற்பட்டுவிட்டது. லண்டனி லுள்ள பொருளாதாரக் கல்லூரியைச் சேர்ந்த அறிஞர்கள் இத்தீவைப் பார்வையிட்டு, ஒரு திட்டம் தீட்டியுள்ளனர். இதற்கு 2½ கோடி ரூபாய்வரை செலவாகும்.

ஒரு கோடி ரூபாய்ச் செலவில் போர்ட் லூயி துறை முகம் திருத்தி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள், சாலைகள் போடுதல், தொழிற்சாலை அமைத்தல், தொத்து நோய்களைப் போக்குவது, வயதானவர்களுக்கு ஓய்வுச் சம்பளம், கட்டாய 'இன்சூரன்ஸ்' ஆகிய பல ஏற்பாடுகளை இத்திட்டப்படி அரசாங்கத்தார் நிறைவேற்றி வருகின்றனர்.

இவ்வளவு செலவுக்குப் பணம் இருவகையாகத் திரட்டப்பட்டது. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் ஓரளவு வழங்கியது. ஆண்டுதோறும் புயல் நிவாரணத்துக்காக மொரிசியசில் அரசாங்கம் நிதி ஒதுக்குவதுண்டு. 1960 வரை புயல் ஏற்படாததால் இந்த நிதி பெருகி வந்தது. இது திட்டச் செலவுக்கு உதவியாக இருந்தது.

ஆனால் இயற்கையின் கொடுமையால் 1960-ல் இரண்டு தடவை பெரும்புயல் ஏற்பட்டது. பழத்தோட்டங்கள் பாழடைந்தன. மொரிசியசில் வேணிற் காலத்திலும்

மழை மிகுதி. பிரெஞ்சுக்காரர் மட்டுமே மாட்டமாளிகைகளில், வசதியான பெரிய வீடுகளில் வாழ்கின்றனர். பிற சமூகத்தினர் சிறு சிறு இல்லங்களில் இருக்கின்றனர். பெரு மழையைத் தாங்குவதற்காக இவர்களுடைய வீடுகளில் இரும்புத் தகடுகளும் கனமான மரத்தால் செய்த ஓடுகளும் கூரையாகப் போடப்பட்டுள்ளன. 1960-ஆம் ஆண்டுப் புயல்களில் கனமான இப்பொருள்கள் தூக்கி எறியப்பட்டன; இரும்புத் தகடும் மர ஓடும் மக்கள் பலர் உடலைக் காயப்படுத்தியுள்ளன. சொத்தின் சேதமும் மிகுதி. இந்த நட்டத்தை ஈடு செய்யப் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் எட்டரைக் கோடி ரூபாய் உதவியிருக்கிறது. இந்திய அரசியலாரும் நிதி வழங்கியும் கட்டிடப் பொருள்களை அன்பளித்தும் மொரிசியருக்கு ஆறுதல் கூறியுள்ளனர்.

### மக்கள் தொகை

புயலுக்கு அடுத்தபடி இதுதான் மொரிசியசின் பெரிய பிரச்சனை. இத்தீவின் மக்கள் தொகை 6 லட்சம்; மக்கள் நெருக்கடி சதுரமையலுக்கு 804 (கும்பகோணம் நகரில் 1,000). இனவாரியாக மொரிசியசின் அமைப்பைக் கீழே காண்க:

பிரான்சு இத்தீவைப் பிடித்தபோது

வந்து குடியேறிய பிரெஞ்சுக்காரர்களின்

வழித் தோன்றல்கள் 10,000 பேர்

சினர் 18,000 ..

ஆப்பிரிக்கர் 1,64,000 ..

(90,000 முஸ்லிம்கள் உள்பட) இந்தியர் 4,00,000 ..

மொரிசியசைச் சேர்ந்த ராட்கிஸ் தீவில் 17,000 பேரும் பிற தீவுகளில் 2,000 பேரும் வாழ்கின்றனர்.



சராசரியாக ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் ஏழு குழந்தைகள் உள்ளனர். மக்கட் பெருக்கத்தைக் குறைக்க, குடும்பக் கட்டுப்பாடு முறைகளைப் பரப்ப மொரிசியசில் அரசாங்கம் ஆவலாக இருக்கிறது. ஆனால் மொரிசியசில் மூன்றிலொரு பகுதியினரும் செல்வாக்கு மிக்கவருமான ரோமன் கத்தோலிக்கர் இந்தத் திட்டத்தைக் கடுமையாக எதிர்க்கிறார்கள். 'பிறப்பும் இறப்பும் ஆண்டவன் செயல், அதில் தலையிட அரசுக்கு உரிமை ஏது?' என முழங்குகின்றனர். அதனால், பிரசாரத் திட்டத்தையும் அரசாங்கத்தார் கைவிட்டு விட்டனர். மக்களில் ஒரு சிறு பகுதியையாவது மடகாஸ்கர் என்னும் மல்கசே தீவுக்குக் குடியேற்றம் செய்வதைத் தவிர இனி வேறு வழியில்லை என்று அரசாங்கத்தார் கருதுகிறார்கள்.

## 6. கல்வி நிலையங்கள்

மொரிசியசில் 400 தொடக்கப் பள்ளிகள் உள்ளன. இவற்றில் பல மொழிகளில் கல்வி பயிற்றுவிக்கப்படுகிறது. இப்பள்ளிகள் சிலவற்றை அரசாங்கத்தாரும் வேறு சிலவற்றை ரோமன் கத்தோலிக்கப் பாத்திரிமார்களும் இன்னும் சிலவற்றைச் சர்க்கரை ஆலையினரும் நடத்தி வருகின்றனர்.

உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு, 'கல்லூரி' (காலேஜ்) என்று பெயரிடும் இலங்கை நாகரிகம் மொரிசியசிலும் பரவியிருக்கிறது. இக்கல்லூரிகளில் படிக்கும் மாணவர்கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக் கழகம் நடத்தும் உயர்நிலைப் பள்ளித் தேர்வை எழுதுகின்றனர்.

மேற்படிப்புக்கு இத்தீவினர் இங்கிலாந்து, பிரான்சு ஆகிய நாடுகளுக்குச் செல்லுகின்றனர். இந்தியாவுக்குச்

சிலர் வந்து மருத்துவம், பொறியியல் விஞ்ஞானப் பாடங்களைக் கற்றும் கொள்ளுகின்றனர். ஆசிரியராகயிருந்து ஓரளவு அனுபவம் உள்ளவர்களுக்கும் வேறு சிலர்க்கும் இந்திய அரசாங்கத்தார் மாதம் 200 ரூபாய் கொடுத்து உதவுகின்றனர். இவ்வாறு வெளிநாடுகளிலிருந்து வரும் பலருக்காகச் சென்னை, பம்பாய், கல்கத்தா, டில்லி போன்ற நகரங்களில் தனியே மாணவர் விடுதிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

படிக்கவேண்டும் என்ற ஆர்வம் 1957-க்குப் பிறகு மொரிசியசில் பெருகி வருகிறது. எல்லோருக்கும் உயர் நிலைப் பள்ளியில் இடமில்லாததால், பல இடங்களில் பள்ளிக்கூடங்கள்—தொழிற்சாலைகளைப்போல இரண்டு தடவையாக—ஒரே கட்டிடத்தில் காலையில் ஒரு பள்ளிக்கூடமும், மாலை யில் மற்றொரு பள்ளிக்கூடமும் நடைபெறுகின்றன. புதிதாகச் சேர விரும்பும் மாணவர்களுக்கு இடம் கொடுப்பதற்காக, பள்ளியில் படிக்கும் மாணவர் அனைவரும் தேர்தல் வெற்றியடைந்துவிட்டதாக அறிவித்து அவர்களை மேல் வகுப்புகளில் 'தூக்கிப் போடும்' வழக்கமும் பரவி வருகிறது.

## 7. மொழிகள்

இத்தீவில் ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு ஆகிய இரண்டும் ஆட்சி மொழிகளாக உள்ளன.

ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, கிரியோல், ஹிந்தி, சீனம், தமிழ், தெலுங்கு, குஜராத்தி—இவற்றுள் எந்த மொழியையேனும் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்களுக்கு வாக்குரிமை உண்டு.

இத்தீவில் வாழும் மக்கள் அனைவரும் பேசுவது கிரியோல் மொழி. கிரியோல் என்பது ஒரு வகையான கொச்சை மொழி. இதில் 100-க்கு 80 பிரெஞ்சு மொழிச் சொற்கள்தான். பிரெஞ்சு தெளிவான மொழி; கிரியோலில் ஒவ்வொரு பேச்சுக்கும் இரண்டு விதமான பொருள் உண்டு. அது முரட்டுத்தனமான பேச்சு. இந்த மொழியின் நகைச்சுவை பிறர் மனத்தைப் புண்படுத்துவதாக இருக்கும். இலக்கணமும் பண்பாடுமின்றிச் சோம்பேறித்தனமாகப் பிரெஞ்சு மொழியை, பிற மொழிச் சொற்களுடன் கலந்து பேசுவதே கிரியோல் மொழி.

ஹிந்தி—தமிழ் ஆகிய இம்மொழிகளைக் கற்பிக்க மொரிசியஸ் அரசாங்கம் ஆண்டுதோறும் ரூபாய் 15,000 செலவிடுகிறது. இதை நிறுத்த, கல்வித்துறைத் தலைவரவார்டு முயன்றார். இராமகிருஷ்ண சங்கத்திற்கு அவர் சொற்பொழிவுக்கு வந்தபோது, கூட்டத்திலிருந்து பெருந்திரளாக வெளியேறி, இந்தியர் தங்கள் எதிர்ப்பை அவருக்குத் தெரிவித்தனர். ஹிந்தி மொழி 1890 முதல் ராயல் கல்லூரியில் கற்பிக்கப்படுகிறது.

பிரெஞ்சு, ஆங்கிலம், ஹிந்தி, சீனம் ஆகிய நான்கு மொழிகளிலும் பத்திரிகைகள் வெளிவருகின்றன.

ஒரே பத்திரிகையில் பல மொழிகளில் செய்திகளும் கட்டுரைகளும் வெளிவருவது மொரிசியசில் ஒரு சிறப்பு. இவ்வாறு வெளிவரும் பல இதழ்களில் 'ஐமானு'\* என்பது ஒன்று; மாதம் இருமுறை வெளியாகும் இந்த இதழில் தமிழுக்கும் சிறிது இடம் தருகிறார்கள். இந்த இதழின் ஆசிரியர் பக்துவார்சிங் என்பவர்.

\* Zamana, 14, Vallouville St., Port Louis (வள்ளுவர் கிராமத் தெரு).

தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தியமூன்று வானொலி நிலையங்களை அரசாங்கத்தார் 1944-இல் எடுத்துக் கொண்டனர். அந்த நிலையங்கள் பல மொழிகளிலும் நாள்தோறும் ஒலி பரப்புகின்றன.

## 8. பல்கலை

### மொரிசியசில் இருப்பவை

ஒரு நகரசபை, ஒரு துறைமுகம், ஒரு விவசாயக் கல்லூரி, ஒரு ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி, 2 ஏரிகள். 3 வங்கிகள், 8 நாள் இதழ்கள், 12 பேருள்ள அமைச்சரவை, 56 உறுப்பினருள்ள சட்டசபை, 69 உயர்நிலைப் பள்ளிகள், 7,000 காரர்கள், 7,600 டெலிபோன்கள், 33,000 வானொலிப் பெட்டிகள், அழகிய கடற்கரைகள், பலவகைக் கிளிகள், புறாக்கள், ஆண்டுதோறும் 15 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படும் 82 மைல் நீளமுள்ள அரசாங்க ரயில்பாதை, சில பகுதிகளில் சயரோக நோய், ஹிந்தி பிரசார சபை, அரசாங்கத்தாரும் வங்கிகளும் மட்டும் ஒருவர்க்கொருவர் கொடுத்து வாங்கிக்கொள்ளும் ஆயிரம் ரூபாய் நோட்டு, கதவில்லாத சிறை.

### இல்லாதவை

அடர்த்தியான காடு, பாம்பு, சமூகக் கலகங்கள்.

### மலிவாகக் கிடைப்பது

சீத்தாப்பழம்.

### மொரிசியர் விரும்புவவை

குதிரைப் பந்தயம், 'தால் பூரி' (பூரியும் பருப்பும்), இந்திய ஜவுளி, பிரிட்டிஷ் பல்கலைக் கழகங்களின் படங்கள், ஷெகா (நாட்டுப் பாடல்கள்).

**மொரிசியச் செல்வரின் பொழுதுபோக்கு**

மான் வேட்டை.

**மொரிசியரின் நாட்டு விளையாட்டு**

கால் பந்தாட்டம்.

**மொரிசியசில் காணத்தக்கவை**

அஞ்சல் நிலையம், 'மொரிசியஸ் இன்ஸ்டிடியூட்' என்னும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், கரும்பு ஆராய்ச்சிக் கழகம், போர்ட் லூயி பொருட்காட்சி நிலையம், கார்னஜி என்னும் அமெரிக்கப் பெருஞ் செல்வர் நிறுவியுள்ள நூலகம், போர்ட் லூயியிலிருந்து 40 மைல் தொலைவிலுள்ள சாமரால் மலையில் பல நிறங்களில் கற்கள்; போர்ட் லூயி யிலுள்ள பூந்தோட்டமும் நூறு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை அதில் பூக்கும் பூவும்.

**மொரிசியர் ஒருவரையொருவர் சந்திக்கும்போது கூறும் சொல்**

கொமசவா ? (நலம்தானே?)

**இசை**

பிற இசைகளைவிடப் பிரெஞ்சு இசை மொரிசியசில் பரவியிருக்கிறது.

**திரைப் படங்கள்**

பிரெஞ்சுப் படங்கள் அல்லது பிரெஞ்சு மொழியில் 'டப்பிங்' செய்யப்பட்ட பிறமொழிப் படங்கள் மொரிசிய சில் காட்டப்படுகின்றன.

## நாட்டுப் பாடல்

நாட்டுப் பாடல்கள் இல்லாத நாடுகள் உலகில் எங்கும் கிடையாது. மொரிசியசில் வழங்கும் நாட்டுப் பாடல்கள் அரசியல் நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றியன. வேறு சில பாடல்கள் சீனரையும் இந்தியரையும் கேலி செய்வதற்காக ஏற்பட்டவை. இவற்றை நாள்தோறும் இந்தத்தீவில் கேட்கலாம். யாரையும் புண்படுத்தாத பாடல்கள் ஒரு சிலவே.

மொரிசியர் அடிக்கடி பாடும் ஒரு நாட்டுப் பாடலை இங்கே தருவோம். இதை எனக்குத் தெரிவித்து உதவியவர் சென்னையில் கல்வி பயிலும் மொரிசியஸ் இளைஞர் மூர்த்தி. 'மொரிசியஸ் மிக அழகான தீவு; இதனினும் அழகிய தீவை எங்கும் காணமுடியாது. இத்தீவினின்றும் நான் வெளியே செல்ல நேரிட்டாலும், உடனே திரும்பி வராவிட்டாலும் என்றைக்காவது ஒரு நாள் இத்தீவுக்கு மீண்டும் வந்துவிடுவேன்' என்பது இப்பாடலின் பொருள். இதை, கிரியோல் மொழியில் பின்வருமாறு பாடுவார்கள் :-

“ வில மொரிர்ஸ் மோ ஜொலி பெய்  
 மோ பா பு ட்ருவே என் பிளி ஜொலி  
 சி ஜாமே மோ கித் துவம மூவா லே  
 ப ஜோதி ப திமே மே மூவா ரெட்வனே ”

## 9. பிற விவரங்கள்

மொரிசியசின் தலைநகரான 'போர்ட் லூயி'-யிலிருந்து சில இடங்களின் தொலைவு

	மைல்	கிலோமீட்டர்
சென்னை (ஏறத்தாழ)	2,400	4,000
கொழும்பு	2,094	3,370
மகலசே தீவு	465	750
ரீயூனியன் தீவு	106	171
டர்பன் (தென் ஆப்பிரிக்கா)	1,552	2,495
ரவுண்டு தீவு	13	20

பரப்பு : 716 சதுரமைல் (கன்னியாகுமரிமாவட்டத்தின் பரப்பு 646 சதுரமைல். சென்னை நகரின் பரப்பு 49 சதுரமைல்).

தென்வடலில் கூடுதலான தொலைவு — 40 மைல்  
 கிழக்கு மேற்கில் கூடுதலான தொலைவு — 27 மைல்  
 மிக உயர்ந்த மலை — 2,711 அடி உயரம்  
 மிக நீண்ட ஆறு — 25 மைல் நீளம்  
 மழை — 50 அங்குலம்  
 வெப்பமான காலம் — நவம்பர் முதல் ஏப்ரல் வரை.

நாணயம்—ரூபாய்; மொரிசியஸ் ரூபாயின் மதிப்பும் இந்திய அரசாங்கத்தின் ரூபாயின் மதிப்பும் ஒன்றே. மொரிசியஸ் அரசாங்கத்தின் வரவு செலவு 13 கோடி ரூபாய்.

சென்னையில் பகல் 12 மணியாக இருக்கும்போது, மொரிசியசில் காலை 9-30 ஆக இருக்கும்.

